

Tripticul ascultării luminilor sfinte

Ce este lumina altceva decât izbânda asupra întunericului?

»pag. 7

Cel mai frumos oraș din orașul acesta

Avem un oraș care spune despre sine în felul următor – că este de poveste, că este cel mai frumos oraș din România, că este magic.

»pag. 9

De ce candidează Scripcaru?

Vrem, nu vrem, politicul brașovean stă în expectativă. Brand-ul local George Scripcaru este cel care dă coșmaruri tuturor, putere sau opoziție (Ciollanis e mixtura frăției politice). Culmea, Scripcaru îi compromite chiar și pe proprii colegi de partid. Oficial, teoretic, Scripcaru poate să facă balet, alpinism sau orice altceva, dar numai să candideze din partea PNL nu. Dl. primar Scripcaru spunea, în prima zi de Oktoberfest, că nu îl interesează să mai candideze.

Și totuși...

» pagina 3

Cornelius POPA

Editorial

Revoluția aspirină

O revoluție (din latinescul revolutio = schimbare de sens) reprezintă, zic dicționarele de politologie, o schimbare politică semnificativă care are loc, de regulă, într-o perioadă relativ scurtă de timp. În esența sa, zic aceiași oameni deștepți care scriu dicționare, este acțiune socială de mare anvergură având ca obiect transformarea calitativă radicală a societății, prin care se realizează trecerea de la o formațiune socială inferioară la alta superioară. Prin extensie, în vocabularul intrat și o serie de sintagme care definesc revoluții în domeniile socio-economic, cultural, industrial, intelectual, filozofic, religios, informațional, științific ș.a.m.d.

Noi, românii, întotdeauna mai cu moț, adăugăm, în aceste zile,

un nou tip de revoluție: revoluția aspirină. Și nu este o glumă. Este una dintre cele mai triste realități ale existenței noastre contemporane.

Desigur, datorez o explicație. De mai bine de o lună încoace se vorbește despre „revoluția Colectiv”. O revoluție care are în zona „programatică” intenția de a schimba actuala clasă politică. La o primă vedere, acest fapt ar părea că definește o creștere calitativă a conștiinței sociale. Societatea, în sfârșit, conștientizează și se urnește. Bușește cu actuala clasă politică de toți pereții, de îi sare corupția din cap. Reacțiile, dar mai ales comentariile post-reacție, exegezele la demonstrațiile de stradă, foste și deja uitate, ar fi de natură a ne înviora moralul. De a

ne nepădi cu soarele speranței pe pustiita noastră uliță națională.

Propunerea mea este să lăsăm entuziasmul indus la o parte și să analizăm la rece. Ce face românul când îl doare ceva? Ia o aspirină. Un algocalmin. Un antibiotic. Până îi trece durerea. Atît. Tratăm efectul, nu cauza. Iar de la esență începînd, apar variațiunile pe tema dată: băgăm gunoiul sub preș, mimăm etc, etc.

Dar să revin. „Revoluția Colectiv” (numită astfel melodramatic, pentru a o lega emoțional de tragedia celor 60 de tineri morți) cu simptomele ei (ieșirile succesive în stradă din acele zile) este, în realitate, o revoluție aspirină. Nu vine să trateze – și nici nu își propune așa ceva – o cauză, ci un simptom. Se bagă la greu

antibiotic verbal și cvasi-ideologic pentru a elimina durerea și temperatura produsă de o clasă politică coruptă în esența sa. Dar ne oprim aici. Ca de obicei, la suprafața fenomenului. Nu mergem la nivelul următor, pentru a analiza ce anume a generat infecția organismului social și politic: adică noi, cei care votăm. Sau nu votăm. Nu cefele groase din politic au principala vinovăție, ci noi, cei care îi trimitem acolo de un sfert de veac, deși îi știm, îi cunoaștem. Cancerul este în societate. Într-o societate care se pretinde creștină, dar în fapt este intolerantă și violentă de la limbaj la gest. Într-o societate care refuză categoric să își însușească valorile fundamentale ale Uniunii Europene, luînd doar cuvintele calpe ce definesc aceste valori.

**„Revoluția Colectiv”
(numită astfel
melodramatic, pentru
a o lega emoțional
de tragedia celor
60 de tineri morți)
cu simptomele ei
(ieșirile succesive
în stradă din acele zile)
este, în realitate,
o revoluție aspirină.**

Alexandru GHIZA - ALGHI

1983 a fost un an cenusiu. Praful demolărilor care îngropau orașul vechi intrase în haine, decolorându-le. Camioanele care hurducăiau printre mormanele de moloz erau la fel de lipsite de culoare. Chiar și fețele oamenilor care se împingeau pe scările trolobuzelor preapline sau care își târau plasele goale printre blocurile plumburii, păreau lipsite de sânge. Părea o lume scursă din televiziunile alb-negru în care, în afară de Ceaușescu, nu se vorbea decât despre șantieri.

Casa bătrânului pictor era în drumul spre liceu, undeva pe lângă Piața Kogălniceanu. În spatele ușii masive de lemn de la intrare, holul imens avea pereții plini de tablouri. Acolo, găseam culoarea pe care cineva o furase din tot orașul. N-am apucat să fac prea multe ore de desen. Venerabilul maestru a murit. Hârtia care-l anunța că-și va pierde casa l-a dărâmat mai întâi pe el.

Când am vorbit ultima oară cu chiriașă, doar ușa de lemn mai era la locul ei. Din gard rămăsese doar o parte a soclului de ciment, iar geamurile din față fuseseră scoase cu tot cu ramă. Suiet pe grămada de moloz din vestibul, am privit consternat pereții goi. „Du-te în beci și vezi dacă nu-ți trebuie ce e pe acolo. În grămada aia de hârtii sunt aruncate schițele după care-și făcea moșu' tablourile. Poate le folosești tu!”. Femeia mi-a întins niște chei și mi-a explicat cum să deschid lacătul ruginit.

Becul atârnat de tavanul boltit din cărămidă încă mai funcționa. Pe jos, era plin de hârtii. Grămada din mijloc era mai înaltă de jumătate de metru. Erau ceva schițe gălbejite, făcute cu creionul sau cu cărbunele, dar altceva mi-a atras atenția. Foarte, foarte multe publicații vechi. Nu ca acelea pe care le știam eu pe atunci, pline de propagandă, cu poza unui singur om pe prima

Contraeditorial

De ce iubesc ziarele

Dragă domnule cititor, ții în mână o bucată de hârtie tipărită. Nu a trebuit să dai niciun ban pe ea. Are poze colorate și coloane scrise ordonat. Poți citi, dacă vrei, tot gratuit, orice dorești. Pe calculator, telefonul mobil sau tabletă. Știi în orice moment ce se mai întâmplă în lume și poți să-ți satisfaci orice curiozitate. Toate lucrurile acestea, fără preț astăzi, au fost odată prohibite.

pagină. Erau ziare și reviste interbelice „Curentul”, „Universul”, „Cuvântul”, „Realitatea ilustrată”.

Am chiuilit de la școală vreo două săptămâni. Plecam dimineața cu bicicleta și mă opream la ruinele ălea din mijlocul unui șantier care răsese totul în jur. Liceul era câteva străzi mai departe, dar, pentru o perioadă, nu am mai putut, pur și simplu, ajunge până acolo. Era ceva irezistibil în huruba aia. Am pus schițele bătrânului pictor deoparte, apoi am luat ziarele și le-am organizat pe colecții.

Telexurile din toată lumea din ultima pagină a ziarului

„Universul”, ordonate în ștraifuri lungi, dar scrise clar și concis, părțile diferite ale editorialiștilor puse frumos în chenar, cele mai importante evenimente înghesuite cu imaginație în prima pagină, caricaturile care satirizau fără ocolișuri, pozele colorate cu scene religioase din edițiile de sărbători, corespondențele de la Hollywood despre starurile filmelor americane din revista „Realitatea Ilustrată”... Toate mi-au arătat o lume liberă, la care în acea epocă aproape nimeni nu mai visa. Acolo, într-un cartier demolat, ascunsă într-o pivniță, am descoperit libertatea și m-am

îndrăgostit iremediabil de hârtia tipărită.

A trecut mult de atunci.

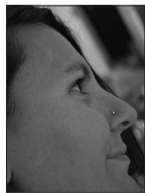
Timp de aproape un sfert de secol, an de an, ca ziarist, am curățat praful acela gri al comunismului. Ușor-ușor, culoarea libertății a ieșit la suprafață, iar lumea de astăzi este cu totul alta. Au apărut și au dispărut mii de ziare. Chioșcurile s-au umplut de fel de fel de ziare, săptămânale, tabloide colorate și reviste lucioase, Tirajele au crescut la sute de mii de exemplare. Apoi, s-au prăbușit complet. Oamenii nu mai dau bani pe gazete. Astăzi, la cafeaua de dimineață, știrile se

citesc pe o tabletă sau pe telefonul mobil. Presa imprimată pe hârtie a devenit ceva desuet. La fel ca noi, cei care ne mai încâpățânăm să scriem în ziare.

Cuvântul scris este însă mai liber decât oricând, iar accesul la orice fel de informație incredibil de rapid. Astăzi, cu un calculator și o imprimantă pot face singur un ziar.

Trebuie totuși să recunosc, că marginile ușor zimțate ale paginilor mari de hârtie, mirosul cernelii cu plumb și frumusețea literelor alese de zețar pentru titlurile mari mi-au rămas pentru totdeauna în-tipărite în suflet.

Poate că mai avem o șansă

Claudia POPA

Zilele acestea am luat câteva interviuri unor tineri brașoveni care printre multe altele fac și voluntariat prin județul nostru. Și o fac atât de bine (a se citi: cu dedicație și pasiune) încât au primit chiar și un premiu în cadrul unui eveniment de profil intitulat Gala pentru Supervoluntari Brașov și care anul acesta s-a aflat la ediția a șaptea. Daaa, eu sunt organizatorul evenimentului, dar nu despre asta vreau să vă povestesc... nici măcar nu vreau să vă spun de ce este important voluntariatul pentru că totuși suntem în anul de grație 2015, avem o lege a voluntariatului

de mai mult de un an și mi se pare absurd să nu știm la ce ajută sau de ce sunt grozavi toți cei care fac voluntariat, chiar și numai o oră pe an (dacă totuși aveți nevoie de informații, deschideți computerul, găsiți un motor de căutare și tastați cuvintele magice: voluntariat în Brașov. O să găsiți 714 mii de rezultate în fix 0,51 secunde și o grămadă de resurse în domeniu, inclusiv organizații locale. Dar atenție, nu fierbeți sarmalele în același timp, că nu vreți să mâncați cărbune de sărbători.) Revenind, am descoperit două lucruri comune la tinerii pe care i-am intervievat: primul, că

toți au timp liber limitat, dar pentru asta aleg să fie activi și utili în același timp, lucru care mă bucură nespuse. Nicio societate nu se clădește cu persoane blazate și puturoase. Al doilea, că pe lângă energia mobilizatoare, toți acești tineri sunt plini de idei și nu se dau înapoi de la provocări, chiar și atunci când sunt rugați să se pună în papucii primarului. Dar stai, veți spune, tinerii ăștia sunt prea cruzi și în plus nu știu niciun pic de politică, cum îți imaginezi că vor face față sistemului? Poate că de asta avem de fapt nevoie, să ne reîntoarcem la civismul de bază. Că restul se învață pe

parcurs. Poate că înainte să plătim tot felul de consultanți care ne scriu strategii și planuri compilate din tot felul de documente ar fi mai folositor să stăm la povești cu oamenii orașului. Cu cei care au ales să trăiască, să se bucure, să-și cheltuiască banii aici. Să vedem împreună care sunt problemele și să încercăm să găsim împreună soluțiile. Și să facem lucrul acesta constant, normal, nu doar de ochii lumii, în campanie electorală. Și poate ar trebui să credem mai mult în tineri, să îi implicăm mai des în activitățile orașului și în luarea deciziilor. S-ar putea să fim plăcut surprinși.

De ce Scripcaru candidează și de ce este o minciună integritatea deca(o)logului PNL

George Scripcaru compromite vrăjeala numită decalogul integrității lansat de liberali. El nu mai are voie să candideze la nicio funcție din administrație, dar pe de altă parte este lăsat jupân politic la județ.

Sebastian DAN

Vrem, nu vrem, political brașovean stă în expectativă. Brand-ul local George Scripcaru este cel care dă coșmaruri tuturor, putere sau opoziție (Ciollanis e mixtura frăției politice). Culmea, Scripcaru îi compromite chiar și pe proprii colegi de partid.

Oficial, teoretic, Scripcaru poate să facă balet, alpinism sau orice altceva, dar numai să candideze din partea PNL nu. Dl. primar Scripcaru spunea, în prima zi de Oktoberfest că nu îl interesează să mai candideze. Și totuși...

Primarul George Scripcaru este într-un fel de concediu mult-prea-prelungit, are tot mai multe interdicții să se întâlnească cu persoane din Primărie, Tetkron, Bepco etc., dar este cel mai avid personaj de a face imagini publice.

Nu candidează? Hmmm! Nu prea cred. Strada urlă că vrea altceva. Strada? Aia manevrată de Soros (via M10 – Macovei) cel puțin la Brașov? (Îmi cer scuze pentru cei care chiar au crezut că ies în stradă și limpezesc greșoșeniile politice, dar au fost induși în eroare).

Scripcaru candidează! hai să nu mai batem câmpii (fără grație). Nu trebuie să îți iei specialiști din Austria să înțelegi cum stau lucrurile, precum un măscărici care s-a remarcat printr-un berar pentru care a pierdut brand-ul...

Nu mișcă nimic în Brașov fără ca Scripcaru să nu fie prezent. Se taie o panglică? Scripcaru are foarfeca cea mai mare. Se dă drumul la lumini în Piața Sfatului? Scripcaru știe să numere până la zece! Scripcaru e disperat să își facă imagine. A scos câțiva șoricei la încălzire pe post de candidați. Niciunul nu va fi candidat la postul de primar. În culise, se vorbește de cu totul alte nume, firesc, dacă e să vorbim de strategie a unui partid politic. Dar strategia lui Scripcaru este să amortască PNL, să nu scoată ceva viabil pe piață.

Scripcaru compromite, pe de altă parte, vrăjeala aia numită

decalogul integrității lansat de liberali. El nu mai are voie să candideze la nicio funcție din administrație, dar pe de altă parte este lăsat jupân politic la județ. Iar se joacă liberalii cu jumătăți de măsură? Cumva același Scripcaru, în calitate de co-președinte PNL, ne va spune cine sunt candidații integri pentru celelalte municipii, orașe, comune din Brașov?? Când este botezat un copil în rit ortodox, nașii sunt întrebați de preot, în numele copilului, dacă se leapădă de Satana. Se leapădă PNL, nu doar la Brașov, de Satana?? E doar o vrăjeală... Greșos...

P.S. Scripcaru a îndeplinit cel mai bine programul ABC – Asphalt, Becuri, Curățenie al unui alt edil de tristă amintire, Ioan Ghișe.

Pariul integrității

Criteriile de integritate propuse de PNL pentru selecția candidaților sunt bune, dar să le aplici ad-literam și fără ezitare este ca și cum ai tăia crengile unui cires, pentru a spera că vei obține ulterior o producție de fructe identică. Agricultorul știe că nu merge așa, trebuind să aștepte să se dezvolte lăstarii mai mici ca peste ani să te poti bucura de o recolta frumoasă. Și în politică este la fel, dacă tai în carne vie și decapitezi fără milă (Doamne ajută!) din eșaloanele 1 și 2 ale unui partid, trebuie să ai răbdare câțiva ani, până vin din urmă alți lideri.

Partidul Național Liberal face alte calcule și doar timpul va dovedi dacă

Ciprian STERPU

ele sunt corecte. Încrăzător că are o bună pepinieră de tineri politicieni, PNL speră că-și poate recupera pierderile și poate face înlocuirile până

la alegerile locale din 2016. Un pic mai atenți la mișcările și doleanțele „străzii” decât adeversarii istorici de la PSD, liberalii par a folosi în această strategie o formula de calcul de genul: Politician + notorietate – integritate = Politician + integritate. Sau mai simplu spus liberalii consideră în acest moment că integritatea unui candidat este mai importantă decât notorietatea sa.

Dar mai departe trebuie să aplicăm și principiul Pareto sau 80/20 cum mai este el cunoscut de economiști și nu numai de aceștia. Principiul Pareto spune ca 20% din oamenii tăi, îți vor da 80% din rezultate dacă investești 80% din resurse în acești 20%. Pare complicat? Deloc!

Folosit corect, principiul le spune partidelor din România că trebuie să se concentreze pe 20% din candidați, în defavoarea a 80%, dacă vor să-și

Ideea din PNL de a transforma automat candidatul la fotoliul de primar în lider de organizație locală s-ar putea să fie o armă cu două tăișuri. Unii vor folosi prilejul de a curăța organizațiile, iar alții, din contra, vor găsi de cuviință să le murdărească și mai tare.

maximizeze rezultatele și revenind la integritate, este evident că acești 20% trebuie să îndeplinească toate criteriile ei. Dar adjectivul „integru” nu are grad de comparație: ori ești integru, ori nu ești! De aici rezultă obligativitatea aplicării asupra tuturor membrilor

PNL a acestui set de reguli de integritate, pentru că nu te poți numi partid integru dacă ai doar candidați ce îndeplinesc această condiție, iar restul partidului nu o face!

Riscul cel mai mare este transformarea multor lideri cu probleme, ce vor fi retrași din primul esalon, în niște umbre în partid, iar umbrele nu pot fi combătute cu statutul. Curățenia trebuie făcută aplicând acest criteriu al integrității și în birourile de conducere locale și județene de pe întreg cuprinsul României, deoarece acolo și-au găsit un loc cald mai toți sfararii. Ideea din PNL de a transforma automat candidatul la fotoliul de primar în lider de organizație locală s-ar putea să fie o armă cu două tăișuri. Unii vor folosi prilejul de a curăța organizațiile, iar alții, din contra, vor găsi de cuviință să le murdărească și mai tare.

În final, pentru echidistanță, tre-

buie menționat că și PSD-ul dorește să introducă integritatea ca și criteriu de selecție. Dar când acest anunț este făcut de un președinte de partid, deja condamnat penal, întreaga inițiativă pare o demagogie ieftină ce l-ar rușina și pe Nae Cațavencu.

Esential

Adrian TEACĂ

De ce nu-s buni tehnocrații

Se face foarte mare tevatură despre ce a zis, gafind infantil, ministra finanțelor (Ea a dat exemplul statelor BRICS, care cuprind Brazilia, Rusia, India, China și Africa de Sud, unde locuitorii „sunt săraci și mulți și toți știu să facă câte ceva pe doi lei, fac ceva ce românul nu mai face de ceva vreme”).

Nasol momentul. Ne-a jignit. Ne-a atins la natură, care, cum se știe, e foarte simțitor. Un politician versat, aflat în situația sus-amintită, ar fi știut să empatizeze cu cei mulți și săraci. Cu alte cuvinte, ar fi mințit frumos. Poate ar fi scăpat și o lacrimă în colțul ochiului.

Vedeți? De-aia n-avem nevoie de tehnocrați. Nu le au pe astea cu poporul, cu cei necăjiți. Ei se uită, rece, doar la cifre, la bilanțuri, la MTO, uitând că sînt atîția amăriți care nu au de-o palincă, după fasolea cu ciolan.

Așa că, dragi tineri frumoși și liberi, degeaba țipați: nu se poate fără partide, nu se poate fără politicieni. Cine să ne mai mintă cu grație?

Cu trombonul la bradul lăudat

Si s-au aprins și luminile pe bradul din Piața Sfatului. Multe lumini și multe culori.

În Piața câteva mii de oameni. Vin fiert, turtă dulce, plăcinte. Și ciolan. A vorbit frumos și primarele care a și aprins bradul. Apoi au început concertele. Ei, concertele acelea au aprins altceva. Au aprins spiritele. Unii au fost nemulțumiți de velea. Nemulțumiți, dar nu și-au luat vaea. Mi-a atras atenția un mesaj distribuit de prietenul Mace(donschi): „Spectacolul din seara asta la aprinderea luminilor va ajuta la obținerea titlului de Capitală Europeană a Culturii Islamice. Piața Sfatului a răsunat de boom shakalaka și Suleiman care-i barosan. Nici din greșeală, nici măcar de pe disc nu s-a auzit vreun colind românesc sau nemțesc frățiwere (alex velea dixit)”. După care mai zice Mace: „Cred că pentru acest program „cultural” este responsabilă tot doamna multidirector Cecilia «Cici» Doiciu”.

Bine mă! Ai și tu o marotă! Pe Cici! Din câte am observat, în timpul concertului nu a plecat lume. Ba dimpotrivă, s-au strâns buluc, care la scenă, care la turtă dulce. Chiar și ipocriții ăia de au

comentat au stat la un vin fiert. Tradițional, de bălci!

Acum eu îl înțeleg pe Macedonschi. Să nu auzi tu un „O Tannenbaum”, un colind cântat de băieții în budigăi de la Aalbachtal

Express sau un „Zicke Zacke Zicke Zacke Hoi Hoi Hoi-vine Moșu și la voi” este chiar trist. Și strigător la cer! Ai dreptate, ce să ceri de la Cici? Ce să mai zic despre cultură? Că o mulțime de tineret strângea în brațe gardurile de la scenă cu ochii la veliști? Niște needucați! Sau că pe la căsuțele cu vin fiert se auzea ba „au și friji”, „ioi ce arde” sau „văleu și bun îi”, au ce incultură! Să te duci tu la bradul lăudat și să nu bei un ceai în ceșcuțele de „pârțolan” ci un vin la plastic, este deabusolant. Mare rușine! Cici, ești di vină! Trebuia să

aduci Filarmonica, Opera întreagă și chiar Teatrul de păpuși! Puneai și tu în scenă venirea lui Moș Nicu călare pe un violoncel și erai prințesa viselor lui Mace.

Da, tot El a mai distribuit un articol. De la MRVintilă. Țăra era indignat că lăutarul Horia Brenciu a fost numit ambasador CULTURAL al Brașovului în cursa pentru Capitala europeană a culturii 2021. Eu îi înțeleg indignarea, pentru că și între artiștii ura este sinceră. Că are și dreptate, recunosc. Dar cum zice Mace, Cici e di vină! Las încolo de înjoseală,

pui tu lăutarul ambasador și uiți de Nicu Pepine, un mare istoric care este el? Sau de Mace care tot promovează Brașovul pe la Nürnberg? Rușâni!!!

Sunt de acord că mai există brașoveni cărora nu le plac nici Brașoveanca, nici brașoavele. Pentru aceștia există teatrul, opera, filamonica. Dar prieteni, nu îi desconsiderați nici pe ceilalți brașoveni care dau sarea și piperul orașului. Care au ieșit pentru luminile bradului, pentru o turtă dulce „la botul calului” și pentru un vin fiert la pahar de plastic! Pentru copii și pentru copilăria din sufletul lor.

Iar tu Mace dragă, în visul tău de a deveni primar coboară cu picioarele pe pământ. Ieși din „elitele” tale. Privește spre omul din stradă. De ce nu te prezinți cu un concept pentru un asemenea eveniment? Doar critică? Ai venit tu cu o propunere clară? Știu, nu te bagă ăștia în seamă, ești blocat! Sau nu ai nici o viziune, nici un proiect? Ieși din vis, pentru că NU vei ajunge primar! Vă trece timpul și vei deveni un bătrân acru, supărat pe Cici că nu a dat bani pe un trombon sau pe pianul cel nou. Apucă-te de ceva constructiv, altfel rămâi la stadiul „de biluță care participă dar nu se bagă!”

Ca prieten îți doresc succes, dar nu în politică, că nu te pricepi. Nici cât trombonul lui Cici. Și pentru că tot a venit Moșu la bradul lăudat și-a adus și ție ceva. Sloganul tău de campanie: „Dacă nu știm să ajutăm, măcar să incurcăm!”

Alexandru PETRESCU

Dar prieteni, nu îi desconsiderați nici pe ceilalți brașoveni care dau sarea și piperul orașului.

Care au ieșit pentru luminile bradului, pentru o turtă dulce „la botul calului” și pentru un vin fiert la pahar de plastic! Pentru copii și pentru copilăria din sufletul lor.

Pentru Primăria Brașov orice inițiativă civică este „apă de ploaie”

Și când ne gândim că nu doar colectarea apei pluviale a fost scumpită de către cei de la Compania Apa Brașov!

Dealtfel, să ne aducem aminte cum arăta Brașovul după ruperea de nori de la sfârșitul lunii iulie: subsoluri inundate, trafic blocat, cantități uriașe de apă în urma unor ploii abundente dar dublate de ineficiența rețelei de canalizare gestionată de Compania Apa Brașov. Cu toate acestea cei de la Compania Apa Brașov au înțeles să sfideze opinia publică și, cu acordul celor de la Primărie, să-și acorde un spor de „impermeabilitate” adică, pe șest, să-și mărească indemnizațiile de conducere, bineînțeles după o mărire considerabilă a prețului metrului cub de apă. În aceste condiții, MP Brașov, recunoscut din ce în ce mai mult în societatea brașoveană

ca fiind „ochiul vigilent al cetățenilor”, a semnalat încă de la începutul lunii septembrie anomalia privind salarizarea de la Compania Apa, dar și despre faptul că apa are un cost nejustificat precum și ineficiența sistemului de preluare a apelor pluviale de către rețeaua de canalizare. Mai mult, în aceeași lună a demarat o amplă campanie de strângere de semnături pentru diminuarea tarifelor la apă-canal, acțiune care a pus pe jar autoritățile locale. În scopul semnării petiției publice și conform normelor legale și civilizate care trebuie să guverneze o astfel de inițiativă civică, MP Brașov a solicitat Primăriei prin adresa nr. 76402 din 05.10.2015 punerea la dispoziție a unor mici

spații, temporar, pentru amplasarea unor corturi unde cetățenii să aibă posibilitatea să vină să semneze această petiție. Această autorizație nu a venit niciodată! Lucru care întărește percepția noastră dar și a brașovenilor că sunt de-a dreptul sfidați prin atitudinea arrogantă din ce în ce mai clară a celor din Primărie când vine vorba de interpelări venite, până la urmă, chiar și intermediat, din partea celor care i-au ales. Totodată trebuie reținut că această societate, Compania Apa Brașov, este totuși una publică! Tot ca o cerință legitimă s-a înscris și solicitarea publică ca tot în mod public să fie pus la dispoziția cetățenilor cel mai recent raport de activitate prezentat de directorul general

Consiliului de Administrație, lucru care evident nu s-a întâmplat. În acest sens responsabilitatea cade în sarcina PNL Brașov, formațiune care are majoritatea în Consiliul Local și Consiliul Județean și pe cale de consecință și în AGA a Companiei Apa Brașov. Ne miră totuși „zgârceania” care i-a caracterizat pe unii reprezentanți ai acestui partid în condițiile în care, spre exemplu, cu ocazia Conferinței regionale a PNL din luna noiembrie, au fost foarte darnici și și-au pus la dispoziție, în două săptămâni la rând, spații din clădirea Consiliului Județean pentru organizarea aceluia eveniment. Bineînțeles că noi, cei de la MP Brașov, nu contestăm dreptul (I)legitim a celor

de la PNL Brașov de a presta la „căldurică” în instituțiile statului diverse interese partinice dar cerem cel puțin respectarea dorinței „trecătorilor” din frigul străzii de a putea să-și exercite bruma de drepturi pe care democrația le pune la dispoziție printre care și cel de a se exprima liber, dar organizat, într-o minimă dar garantată constituțional formă de activism civic. Oare de ce autorităților le este teamă de câteva liste de semnături atâta vreme cât, spre exemplu, au multe instituții publice din subordine care nu au postate nici la această oră obligatoriile declarații de avere și de interese pe siteurile lor, eludând astfel legea?

Mihai COSTEL

Strănepotul lui Genghis Khan s-a bătut cu sașii ca să pârjolească Ardealul

Sebastian DAN
newsbv.ro

Cele mai scurte legături ale Țării Bârsei cu Gurile Dunării au fost „Drumul Buzăului” și „Drumul Teleajenului”. Denumirea trecătorii prin care drumul Buzăului intra în Muntenia, „Tabla Buții”, reprezintă o dovadă directă a comerțului cu vinul din podgoriile Prahovei în Brașov. Totodată, se pare că trecătoarea era și traseul preferat al cumanilor și apoi al tătarilor în incursiunile militare peste Carpați, de aici și numele de „Pasul tătarilor”.

În primul secol după întemeierea lor, așezările săsești ale Țării Bârsei au trebuit să suporte șase invazii ale tătarilor (1241-1242, 1278, 1284-1285, 1335, 1344, 1345). În prezentarea marilor invazii din 1241, persanul Rașid od-Din menționează și lupta susținută în sudul Transilvaniei de tătarii conduși de strănepotul lui Genghis Khan, Büri, cu poporul „sasan” (sașii). O altă cronică medievală povestește cum a fost zdrobită în Țara Bârsei oastea Transilvaniei, în fruntea căreia se afla voievodul Pousa. Apoi, Țara Bârsei a fost devastată și un „civitas que vocatur Burza” distrus. Civitas/orașul Burza/ Bârsa probabil că se referă la orașul Brașov, care în primele forme documentare apare și sub numele „Barasu” (1252) sau „Brasu” (1271). Acum dispar satele Toindorf și Arndorf din scaunul Codlea.

„Un alt mare asalt – denumit de sursele ungare «a doua invazie» – s-a produs în iarna 1284-1285, spre sfârșitul domniei regelui maghiar Ladislau Cumanul. Potrivit unei cronici ruse, hoardele tătare, însoțite de unii dintre cnejii ruși, au năvălit în Transilvania: «Blestematul și cel fără de lege Nogai și Telebuga cu el au lovit cu război Țara Ungurească. Nogai a mers la Brașov (Brașev), iar

Se spune că denumirea germană a Prejmerului, «Tartlau», ar însemna «Tartar-Au» (Lunca Tătarilor), deoarece pe aici le-a fost la îndemână tătarilor să năvălească pentru prima oară în Țara Bârsei și tot pe aici obișnuiau să revină acasă Nicolae Pepene

Telebuga a trecut peste munți, străbătând peste ei trei zile și a umblat treizeci de zile rătăcind în părțile muntoase, dus de mânia lui Dumnezeu». În legătură cu invazia tătarilor a fost pusă și construirea celei mai vechi fortificații medievale din Brașov: „Cetatea Brașovia”. Așezată pe vârful Tâmppei, cetatea de refugiu se întindea pe o suprafață foarte mare (23.000 mp)”, ne spune istoricul Nicolae Pepene, directorul Muzeului Județan de Istorie Brașov.

Prejmerul, ras de pe fața pământului

În 1335, tătarii au ars Prejmerul și au asediat Râșnovul, „trăgând un șanț mare între Râșnov și Vulcan, lângă Bârsa”. Cronică lui Joseph Teutsch arată că în Țara Bârsei au fost dărâmate castelele „cu excepția cetăților Brașov și Râșnov, iar oamenii au fost prinși și jefuiți”. După 10 ani, tătarii au devastat din nou Țara Bârsei. Preotul Th. Tartler din Prejmer susține că în această invazie, episcopia Milcovului, „sub care stăteau și bârșenii”, a fost exterminată de tătarii. Potrivit tradiției locale din Prejmer, de acum prejmerenii și ceilalți locuitori din Țara Bârsei și-au ridicat fortificațiile în jurul bisericilor.

Sașii au încercat să se opună Porții Otomane

În anul 1605, în timpul răscoalei împotriva trupelor imperiale,

sașii brașoveni au fost de partea austrieșilor și au refuzat să-l recunoască pe Ștefan Bocskay ca principe al Transilvaniei. Însă răsculații erau susținuți de Înalta Poartă otomană și Ieremia Movilă, domnul Moldovei. Drept pedeapsă, la 19 iulie 1605, beglerbegul Ali Pașa cu 12 000 soldați, turci și tătari, s-a așezat pe hotarul Prejmerului. O delegație a brașovenilor l-a rugat să le cruțe țara. În final, cu inamicul lângă zidurile orașului, brașovenii au jurat credință lui Bocskay. Pentru a-l pedepsi pe principele Gheorghe Rákóczi al II-lea, care s-a opus mazălirii și a continuat politica antiotomană, în anul 1658 sultanul a trimis în Transilvania o armată compusă din tătari, turci, cazaci și moldoveni.

Răscumpărări în bani și... potcoave!

După ce întreaga Țară a Bârsei a fost prefăcută în cenușă și nimicită, hanul tătarilor a sosit cu întreaga oaste în ziua de 25 august, în fața Brașovului. „Îndată ce-și dădură seama de marea mulțime de dușmani și de pieirea lor, pentru a nu se socoti că s-au lepădat de Poartă, ei propuseră pace hanului tătarului. Trimiseră în tabăra hanului pe domnul Mihail Hubess, căpitanul

orașului, ca ostatic și zălog. Drept răscumpărare, brașovenii dădură treizeci de mii de taleri și un înscris investit cu pecetea orașului; hanul la rândul său, dădu de asemenea o scrisoare de întărire”, mai scrie Georg Kraus. Despre invazia din 1658, preluând tradiția săsească, Heinrich Wachner povestește cum „ceata sălbatică” a năvălit în Țara Bârsei peste pasul Buzău. Populația se refugiază în bisericile fortificate, pe care dușmanul nu reușește să le cucerească. Doar ghimbășenii își pierd curajul și își predau cetatea. Tătarii și turcii se aruncă asupra populației adunate în biserică, cu mare cu mic o masacrează sau o duce ca prizonieri. În fața porții de pe strada Vămii, tătarii ofereau brașovenilor prizonierii spre cumpărare. Adulții aveau prețul de 10 taleri și copii mici de 2-3 taleri.

Omorâți în fața brașovenilor

Orașul Brașov și cartierele marginale și le-au răscumpărat locuitorii contra sumei de 20.000 de taleri de la hanul tătarilor spre a nu fi distruse”. Se spune că brașovenii au plătit tătarilor răscumpărarea în bani și... potcoave. La devastările tătarilor s-a mai adăugat, în anul 1660, o epidemie de ciumă, care zilnic răpea în Brașov 40 de vieți. „Ciuma cea mare”, cum a fost numită de brașoveni, a ucis pe judele primar Michael Hermann și pe medicul orașului, Trostfried Hegentius.

În fața porții de pe strada Vămii, tătarii ofereau brașovenilor prizonierii spre cumpărare. Adulții aveau prețul de 10 taleri și copii mici de 2-3 taleri.

Jos etichetele, șopârlelor!

Bogdan GABRIEL

Am să abordez un subiect sensibil, un subiect în jurul căruia s-a vorbit mult, dar din păcate de cele mai multe ori s-a vorbit PROST. Au vorbit tot felul de prefăcuți și de farisei, care nu au făcut altceva decât să copieze comunicatele unor purtători de cuvânt, comunicate care probabil că evocau adevărul unor fapte petrecute dar, doar la un moment dat în timp și doar într-un anumit loc. Marea greșală este faptul că lumea a preluat informația ca fiind un adevăr general în domeniul respectiv, ceea ce este cum nu se poate mai fals, NEADEVĂRAT !

Și anume subiectul sensibil despre care vreau să vorbim îl reprezintă: saloanele de masaj erotic. Ce-or să mai sară în sus „puritanii” și formatorii de opinii „oneste” și „oamenii de bine străpunși de moralitate”.

Ei bine prea puțin mă interesează. Cine îmi spune că a fost la masaj erotic și a întreținut relații sexuale este un mincinos, și un onanist bun de gură... știe el cum e!

Ceea ce vreau să vă spun este că acele fete chiar muncesc, ceea ce fac ele este foarte greu, foarte obosește și trebuie să suporte toți clienții chit că sunt simpatici sau nu, chit că de unii le place și de unii nu. Cireașa de pe tort sunt acei masculi feroce care merg la masaj erotic și... negociază, dar au pretenția unui masaj de calitate, nimic mai penibil (nu mai vorbim de faptul că unii trebuie convinși să facă duș). Pe lângă ceea ce am arătat, din când în când trebuie să mai suporte și reportaje la televiziune sau prin presa scrisă în care sunt făcute pe nedrept, în toate felurile de către niște personaje moralizatoare și cu siguranță NECUNOSCĂTOARE a fenomenului...

Dacă credeți că este ușor și aceste fete câștigă banii facil atunci vă propun următorul test, alegeți un om de pe stradă și propuneți-i o oră de masaj erotic... sau – cu privire la cluburile de noapte – încercați să vă cățarați pe o bară și să coborâți cu capul în jos în spirală. Mare minune dacă nu vă rupeți gâtul la contactul cu solul. O să spuneți că nu vă interesează să faceți asta, da, e foarte corect, dar atunci nu judecați pe nimeni, lăsați fetele astea în pace și mai ales: JOS LABELLE, ȘOPÂRLELOR!

Chef Adrian NEAG

Steak pe grătar cu ananas

Pentru 4 porții:

- Ceapă: 1 bucată mare
- Ardei gras verde: 1 bucată mare
- Mușchi de vită de calitate superioară: 4 felii (de exemplu vrăbioară, în total 750g)
- Ulei: 2 linguri
- Boia moderat iute: 1 praf
- Ananas proaspăt: 1 buc
- Sare, piper măcinat

Mod de preparare:

- Se curăță ceapa și se taie în felii groase de 1-2 cm. Se curăță ardeiul, se spală și se taie în fâșii de aproximativ 2-3 cm.
- Se spală carnea și se șterge cu un șervet de hârtie. Se amestecă 1 lingură de ulei cu 1 praf de boia iute. Se dau feliile de carne pe ambele părți cu acesta, apoi se acoperă și se pun la rece.
- Între timp se taie capacul ananasului și se curăță de coajă cu un cuțit tăios. Semințele negre se scot cu vârful cuțitului. Se taie ananasul în felii groase de aproximativ 1 cm, iar cotorul se îndepărtează cu un cuțit special pentru ananas.
- Se încinge grătarul electric sau pe cărbuni. Se pun pe grătar feliile de carne,

alături de feliile de ananas, ceapă și ardei și se gătesc aproximativ 5-7 minute. Între timp carnea se întoarce o dată. Friptura se sarează și se piperează. Se potrivește alături de cartofi prăjiți cu verdețuri și salată.

Sfaturi utile:

- Friptura poate fi preparată și într-o tigaie de teflon.
- Dacă folosiți ananas din conservă, acesta trebuie scurs bine înainte de folosire. Zeama de ananas se păstrează, iar 2 linguri se toarnă peste ulei și se folosește la unsul cărnii.
- Alegeți soiuri de ceapă mai puțin iuți, cum ar fi ceapa albă sau roșie. Și ceapa obișnuită, mare este gustoasă.

Reinvented
Antique

Te așteptăm
să
experimentezi
gustul
tradițional
al mâncării
noastre

REINVENTAT

str. Republicii 50 (pe gang)
Contact: 0730.787.918

PUNEM FORȚĂ ÎN BUSINESS

COMUNICARE • PUBLICITATE
STRATEGIE

BRANDCELL 360
building ideas. growing value

www.brandcell.ro 0721 112 730
f /BrandCell360 0748 823 323

Tripticul ascultării luminilor sfinte

Horatziu I. CENUȘA,
brasovorasmagic.ro

Ce este lumina altceva decât izbânda asupra întunericului? Omul din zorii civilizației a fost fascinat de lumină, de la lumina diurnă oferită de zei până la lumina pe care probabil a controlat-o el prin aducerea în locuința-i de piatră a focului trimis pe pământ tot de zei.

6 decembrie 2015 a adus mai multe simboluri de lumină împreună în Brașov, Orașul Magic, pentru toți cei care au la baza credinței pe Adam, Moise și Isus mai târziu. În toate cele trei situații lumina învață în primul rând ce este **ascultarea, răbdarea și încrederea.**

În această duminică a fost aprinsă a **doua lumânare de Advent.** Coroana de Advent este simbolul epopeii vieții, este un imn adus luminii care învinge întunericul. Pentru prima dată a fost folosită în anul 1881 în Hamburg, într-un orfelinat fondat de pastorul Johann Heinrich Wichern. El a dorit ca la fiecare slujbă de duminică din decembrie, până la Crăciun unul din copiii orfelinatului să aprindă câte o lumânare, vrând să facă acest timp mai frumos pentru oaspeții săi.

Lumânările de Advent sunt 4, câte una pentru fiecare duminică înainte de ziua Crăciunului. Forma coroanei de Advent pe care sunt așezate aceste lumânări trebuie să fie circulară, cercul fiind **simbolul fidelității lui Dumnezeu** față de promisiunile făcute. Coroana, cum bine a fost asociată peste timp, este un semn al regalității și victoriei. Aprinderea succesivă a celor patru lumânări implică **acceptarea așteptării și credința în finalitatea acțiunii.** La început lumânările erau trei violet (penitență și convertire la Dumnezeu) și a patra roșie (bucurie pentru nașterea lui Isus). Fiecare lumânare are chiar și câte o semnificație, se consideră în unele comunități că prima reprezintă

iertarea lui Adam și Eva, a doua Betleemul, a treia păstorii care au fost întâlniți de către Magi iar a patra îngerii. Coroana de Advent este înlocuită în seara de ajun a

Nașterii Domnului cu ieslea de Crăciun.

Ramurile mereu verzi de brad sau de pin ornează coroana și reprezintă speranța și viața fără de sfârșit.

Următorul moment al tripticului nostru de lumină este **aprinerea primei lumânări de Hanuca.** Cuvântul înseamnă în ebraică **Dedicație** și comemorează victoria Macabeilor asupra monarhiei seleucide din Siria, care încerca să elenizeze popoarele de sub dominația ei. Hanuka este Sărbătoarea luminii, această sărbătoare ne amintește de rededicația templului în acele timpuri.

Antiohus a adoptat o serie de decrete antievreiești în perioada 168-167 î.e.n., care au culminat cu profanarea Templului din Ierusalim și transformarea sa într-un locaș de cult păgân. Istoria spune că Iuda Macabeul și oamenii lui au eliberat Ierusalimul și primul lucru pe care l-au făcut, a fost să curețe și să sfințească Templul. Evreii au vrut să aprindă din nou Menorah, lampa sfântă, dar nu au găsit decât un vas mic cu ulei. Acesta ar fi fost suficient să ardă o singură zi. Au aprins totuși cu **încredere** lampa și printr-o minune, uleiul a ținut lampa aprinsă 8 zile – timp suficient pentru a prepara uleiul sfințit. Templul a fost redat astfel cultului iudaic.

Dacă cumva nu ar fi ajuns uleiul sfințit cele 8 zile, ar fi putut fi considerat că Dumnezeu nu se mai află printre acei credincioși. Dar, încă odată **lumina a învins întunericul.** Credincioșii evrei continuă și acuma să comemoreze, timp de 8 zile, aprinzând în fiecare seară câte o lumânare pe candelabrul cu opt brațe, această izbândă. De menționat ideea de unitate la aceste candelabre la fel ca la cele cu șapte (Menora). Aceste candelabre trebuie fabricate dintr-o singură bucată, fără înădituri sau suduri. La fel ca la cercul fidelității

întâlnite mai înainte la coroana de Advent.

Al treilea simbol al luminilor sfinte din tripticul nostru din Brașov, Oraș Magic este **Bradul de Crăciun.** În această duminică mii de însuflețiți ai spiritului de Crăciun au **așteptat cu încredere** sosirea luminii peste simbolurile Crăciunului din cetate. Regăsim aceeași răbdare cuminte a așteptării învingerii întunericului de către lumină. Precum magii, după ce au văzut steaua de la răsărit și au avut încredere că vor întâlni Regele, la fel și cei care au sosit de pretutindeni în centrul istoric, lângă Bradul de Crăciun din Piața Sfatului, au avut în suflet conștient sau subconștient conceptul izbânzii binelui. Deși unii ar spune că originile acestui brad sunt undeva pierdute în negura credințelor non-creștine, se poate considera că este mai importantă trăirea reală a binelui decât analiza istorică.

În câteva rânduri am încercat să vă aduc spiritul acestor lumini care, mai mult, aproape unic pentru o singură cetate, la Brașov au fost mult mai pătrunzătoare și au adus lumină și fericire multora.

Brașovul este, putem spune, un model de armonie a luminilor sfinte, în care mai multe etnii și credințe trăiesc în pace împreună.

La Sinagoga Beit Israel din Brașov în data de 12 decembrie, ora 17,30 șapte copii ai comunității vor aprinde șapte lumânări în cea de-a șaptea seară de Hanuca Sărbătoarea Luminii. Vor participa ca invitați speciali 38 de copii din liceele brașovene coautori ai cărții memoriale Aripă de lumină care se va lansa cu acest prilej.
Moderator: Doru Munteanu

www.cramagirboiu.ro

Brașovul beneficiază de consultanță pentru aeroport via München

O delegație a Consiliului Județean Brașov a fost în vizită oficială la aeroportul Franz Josef Strauss, din München.

Delegația a fost condusă de președintele, Prof. Claudiu Coman împreună cu arhitectul Județului Brașov, Adrian Ibănescu, consilierii județeni Ștefan Aranyosi, Ioan Paler, Mihai Popa, Adrian Maxim și Directorul Centrului Cultural Reduta, Marius Cisar.

Alături de aceștia, Consiliul Local Brașov a avut reprezentare din partea consilierilor locali ai Forumului German, Werner Braun și Cristian Macedonschi.

Scopul acestei vizite a fost strict legat de viitoarea dezvoltare a aeroportului din Brașov; München are unul dintre cele mai dezvoltate proiecte, în acest sens, beneficiind de o infrastructură puternic dezvoltată, numeroase extinderi continue și soluții inovatoare pentru aerogară.

Delegația brașoveană a discutat în mod direct și nemijlocit cu specialiștii aeroportuari bavarezi, membrii ai uExport Club Bayern și președintele aeroportului, Dr. Michael Kerkloh. Subiectul

Scopul vizitei a fost strict legat de viitoarea dezvoltare a aeroportului din Brașov; München are unul dintre cele mai dezvoltate proiecte, în acest sens, beneficiind de o infrastructură puternic dezvoltată, numeroase extinderi continue și soluții inovatoare pentru aerogară.

principal a fost viitorul schimb de experiență (care va avea loc în Brașov) pentru stabilirea exactă a necesităților corecte și concrete ale viitorului aeroport din orașul de sub Tâmpa. În cadrul acestui

schimb de experiență va fi prezentă inclusiv firma de proiectare Koch & Partner, cea care a făcut studiul de fezabilitate în urmă cu 40 de ani și a proiectat aeroportul și extinderile sale.

„Aeroporturile sunt de fapt niște scene internaționale care trebuie înțelese și folosite ca atare”, a precizat președintele aeroportului München, subliniind, încă o dată, importanța strategică pe care un proiect de asemenea anvergură îl are pentru un oraș.

În calitate de consilier brașovean al Forumului Democrat German Brașov – FDGR am depus o muncă intensă de lobby, de circa 6 luni de zile, ca această întâlnire să fie posibilă, iar delegația brașoveană a punctat perfect chestiunile de interes viitor pentru Brașov.

În plus, faptul că cei din conducerea aeroportului München s-au arătat dornici să pună umarul la consultanța proiectului din Brașov, ne asigură un pas mare înainte pentru derularea acestui „proiect al secolului pentru Brașov” cum îmi place să-l numesc.

Cristian MACEDONTSCHI

Partidul Național Liberal nu va încuraja traseismul

Partidul Național Liberal nu va încuraja traseismul și nu-i va promova pe cei care se vor afla în situația de a candida din partea celui de-al treilea partid.

Doamna Maria Grecea, deputat PNL, și-a exprimat susținerea față de criteriile stabilite de Partidul Național Liberal, pentru candidații de la alegerile locale și parlamentare din 2016. Reuniunea Consiliului Național de vineri, 11 decembrie 2015, este una deosebit de importantă, care va marca noua abordare politică a Partidului Național Liberal. Am înțeles că trebuie să venim în întâmpinarea așteptărilor electoratului, iar la Consiliu vom discuta criteriile de integritate și profesionalism aplicabile candidaților.

Punem accent pe Lustrare iar candidații ce vor fi susținuți de PNL trebuie să nu fi fost membrii sau colaboratori ai fostei Securități și nici să nu fi deținut funcții retribuite în aparatul de conducere al Partidului Comunist Român. Doar așa ne vom putea identifica drept un adevărat partid de dreapta!

Partidul Național Liberal nu va încuraja traseismul și nu-i va promova pe cei care se vor afla în situația de a candida din partea celui de-al treilea partid.

Totodată, se pune un accent deosebit pe meritocrație și sunt combătute metodele ilegale de ocupare a unor funcții, astfel că liberalii care își doresc un loc pe listele din 2016 trebuie să nu-și fi angajat rudele, în funcții, în cadrul instituțiilor publice pe care le-au condus sau le conduc. De asemenea, nu vor fi susținuți nici cei care au încheiat afaceri cu instituția pentru care candidează sau în instituții din subordinea acesteia.

Prin aceste măsuri dorim să ne asigurăm că vom promova candidați care doresc cu adevărat să contribuie la schimbarea societății și la creșterea performanței în administrația publică.

Aceasta presupune, evident, ca respectivul candidat să fie un bun cetățean care să respecte statul și

legile. Astfel, liberalii care vor dori să obțină sprijinul politic nu vor trebui să înregistreze datorii la bugetul local, mai vechi de un an, în calitate de persoană fizică.

Totodată, prin criteriile luate în discuție, Partidul Național Liberal urmărește să adopte poziție fermă împotriva fenomenului de corupție, în sens larg. PNL nu va propune candidați trimiși în judecată sau condamnați definitiv pentru infracțiuni de corupție, pentru infracțiuni comise cu violență sau pentru alte infracțiuni cu intenție. De asemenea, nu vor fi susținuți cei împotriva cărora a fost începută urmărirea penală pentru infracțiuni de luare/dare de mită sau infracțiuni comise cu violență și nici cei care se vor afla într-o măsură preventivă pentru orice infracțiune cu intenție.

Probitatea morală și profesională reprezintă criterii deosebit de importante pentru PNL, astfel că se va impune corectitudine maximă în ceea ce privește completarea declarațiilor de avere și de interese, iar cei care se vor afla sub efectul unei decizii definitive de incompatibilitate sau conflict de interese vor fi eliminați din rândul

candidaților liberali.

Nu în ultimul rând, liberalismul presupune respectarea valorilor umane și a drepturilor omului, motiv pentru care nu vor fi tolerate declarațiile sau atitudinile rasiste, șovine, xenofobe sau discriminatorii.

Deputatul Maria Grecea consideră că aceste criterii ar trebui consolidate: În contextul actual, în care cetățenii au transmis

un mesaj dur politicianilor, indiferent de apartenența lor, Partidul Național Liberal trebuie să dea dovadă de seriozitate și să răspundă pozitiv mesajelor primite de la societatea civilă. În 2016 trebuie să promovăm candidați pregătiți, dar și cu o reputație nepătată. La Consiliul Național din 11 decembrie voi susține adoptarea unor astfel de criterii.

Cel mai frumos oraș din orașul acesta

Ciprian LUPU

Avem un oraș care spune despre sine în felul următor – că este de poveste, că este cel mai frumos oraș din România, că este magic, că este iubit și alte reformulări emoționale, luate cu toptanul din locul gol dintre partea văzută și partea nevăzută. Brașovul mai vrea să devină Capitala culturală Europeană în 2021, lucru ce pesemne ar genera că, odată bifat evenimentul, un alt premiu, cel cu coroană îi va fi pusă urbei de-acum foarte fericită; dotată cu încă o oglinjoară, mică, o poate flutura egolatrul pentru canalizarea nevoilor sale de identitate.

Dacă faci un pas în lateral, Brașovul ca idee și percepție este un râuleț de autosuficiență și narcisism. Avem cultură, avem oameni, avem instituții la fel cum avem fabrici, așezăminte, mall-uri, trotuare, panseluțe și aeroport, adică decorativ sau rapsodic. Bifate, pe hârtia unei identități locale visate, proiectate geologic între pietrele breslelor și numerele foarte rotunde ale vizitatorilor săi care lasă puțin din fericirea și bugetul lor de călătorie și în Țara Bârsei.

Enclavele noastre sunt robuste, repurtăm competiții iluzorii și inexistente în esența lor, pe niște planuri foarte triste în ireconciliabilul puber al comparației – Sibiu vs. Brașov, Iași vs. Suceava, Constanța vs. Timișoara, Galați vs. Brăila. Bucureștiul, văzut din provincie, încă rămâne edulcorat între miticismele pe care le invocă ironic provincia și atracția misterioasă de capitală. Poate doar Pleșcoi și Topoloveni mizează mai puțin pe stânci și istorii și mai mult pe structuralismul dintre sărat-afumat versus dulce-magiun.

Dar ca orice oraș cu ADN istoric și industrial, carevasăzică dotat cu multe opțiuni de identitate, Brașovul ar trebui să vrea și să poată multe, în același timp; în fapt conferă câteodată o senzație aiuritoare de

blocare teutonică în proiect. Ca și cum, înzestrat cu atât de multe calități, refuză să își asume un drum, un proiect, o biografie și un cv și să le îplinească; măcar segmentat, pe mici bucăți ușor administrabile, dar să le îplinească cu miez și semnificație pentru cetățeanul său.

Orașul perfect, Brașovul perfect sunt niște utopii

Orașul perfect, Brașovul perfect sunt niște utopii, dar Brașovul mai puțin narcisist, mai puțin meta- în discursul său despre sine, poate exista. Ar fi putut fi acolo, mai în 2015, mai cu aeroport și instituții, mai cu viziune articulată contemporan, adică atentă la lucruri și la spinning-ul social, mai în viteze superioare; este halucinant să vizezi performanța culturală la scară europeană dar drumul dintre capitală și orașul emblemă al turismului autohton să fie încă o sumă de eșecuri, insuccese și accidente relatate în prime-time.

Pentru că dacă există o sinergie între civilizație și cultură, aceasta nu există numai direct proporțional cu ritmul în care investim tone de bani (cultura înseamnă, până la urmă pietrele, cărțile și istoria dar și instrumentele muzicale, scena dramatică, instalațiile plastice sau spontaneitatea ludică a happening-ului), ci chinuindu-ne mai puțin să alocăm atribute de brand cetății Corona și să fim mai atenți în câștigarea unui altfel de profit care ne lipsește masiv – luciditatea și viziunea administrativă și civică. Pentru ele trebuie fler și sinceritate. Mai trebuie și dinamică socială,

politici publice moderne, advocacy, unificarea matură a multiplelor agende disparate.

Urbea din urbe, cetatea din cetățeni, presupune până la urmă un pact dinamic în care îți asumi o trictorie socială și politică matură cu condiția să vezi ce se întâmplă și în exteriorul zidurilor cetății.

Cum ar fi, spre exemplu ca instituțiile Brașovului, ca senatorii și deputații care ne reprezintă interesele ar asedia, grupat și intenționat, atenția publică cu chestiunea construirii aeroportului? Sau a finalizării macabruului DN1? Sau a construirii de noi spitale sau universități? Chiar așa, cum ar arăta proiectul Brașovul – centru universitar și simultan Brașovul – loc privilegiat pentru business?

Ca să nu-și rateze șansa de a deveni realmente un landmark și o destinație plurală a Europei, Kronstadt are nevoie în primă instanță de banalitatea elementelor care articulează civilizația, de politici publice clare, de viziune educată, de know-how.

Pentru că, spre deosebire de o structură organizațională privată, un oraș nu este o sumă de principii, norme și produse care se pot monta linear pe piață, în urma unei strategii monocorde. Un oraș cu aspirații metropolitane presupune viteze multiple și straturi diferite de acțiune. Ideea de metropolă implică simultan și ocolitoarea dar și festinul cultural. De altfel, nu pot fi lăsate pe

marginea drumului nici peisagistica urbană, componenta gastronomică locală (chiar și banalitatea street food-ului) sau tumultul unui night-life profitabil și pentru antreprenori și pentru bugetul local.

Construcția Brașovului metropolitan implică seturi diferite de management

Construcția Brașovului metropolitan implică seturi diferite de management și micro-management, elemente concorde în obiectivele generale – cine suntem și cât de relevanți suntem pentru piața actuală. Chiar și un sondaj local poate arde mai bine între imaginea noastră despre noi înșine și realitatea de pe teren.

Turistul, omul de business, studentul sau profesionistul dintr-un domeniu sau altul, vor agree o destinație atâta vreme cât schimbul, ușurința tranzacțiilor comportamentale și culturale, dar și vibe-ul metropolei va fi asumat în

ambele sensuri, prietenos, fertil și contemporan.

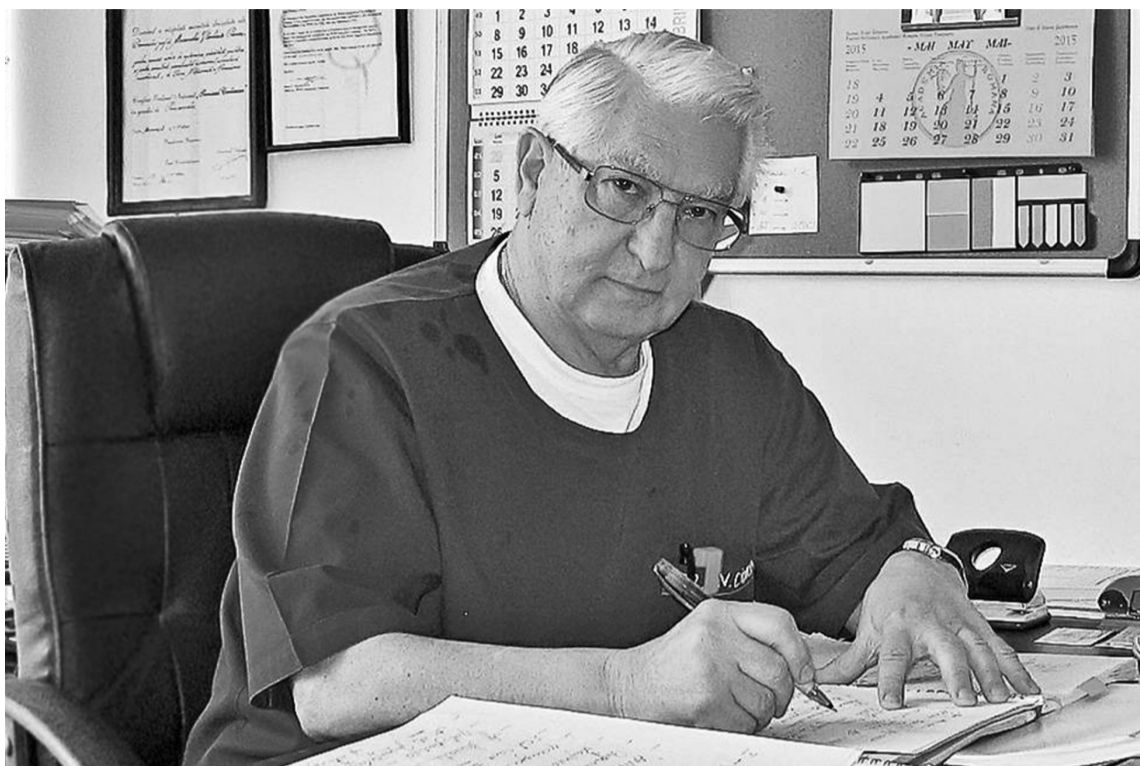
Oricum ne amplasăm în raport cu subiectul, cea mai bună strategie este până la urmă și cea mai banală – observate și contabilizate, activele de brand și notorietate de care dispunem și articularea lor în jurul ideilor și principiilor care au transformat orașele mari în metropolele actuale sunt deja urgențe. Pentru că nu există știință mai eficientă în generarea de rezultate decât studiul aplicat. X și Y ce au făcut, dar Z? Cum aplic ceea ce au făcut cei mai buni decât mine cu rezultate fertile, predictibile și cu beneficii maxime? Cum integrez suma intereselor și agendelor fragmentate într-o strategie care îmi aduce notorietate, relevanță și constanță pe o perioadă lungă?

Brașovul, spre deosebire de marea majoritate a orașelor mari, are șanse metropolitane reale pentru că este nativ dotat cu multe calități și disponibilități. Dar are și exigențe tehnice și administrative foarte acute, reglaje pe care trebuie să și le acorde, repede.

Ca orice oraș cu ADN istoric și industrial, carevasăzică dotat cu multe opțiuni de identitate, Brașovul ar trebui să vrea și să poată multe, în același timp; în fapt conferă câteodată o senzație aiuritoare de blocare teutonică în proiect. Ca și cum, înzestrat cu atât de multe calități, refuză să își asume un drum, un proiect, o biografie și un cv și să le îplinească; măcar segmentat, pe mici bucăți ușor administrabile, dar să le îplinească cu miez și semnificație pentru cetățeanul său.

**Zece mii de brașoveni
au asistat la
aprinderea luminilor
din bradul de Crăciun
din Piața Sfatului.
O formă a bucuriei,
un semn al apropiatelor
sărbători, dar și un
semn al faptului
că ne-am săturat
de politică, probleme,
scandaluri.**

**Ne-am săturat de
neliniștea strecurată
în jurnalele de știri.**

**Prof. univ. MSC
Alexandru Vlad Ciurea
Director Științific
Șef Departament de
Neurochirurgie
Spital Sanador, București**

Gândiți pozitiv!

Față de multe alte orașe, dar mai ales față de București, Brașovul are darul de a fi un balsam pentru creier. Puțină lume știe, dar creierul este un organ sensibil la bucurii, are nevoie de stimuli și de relaxare. Suntem obișnuiți să avem grijă de organele noastre interne – un ficat obosit cere regim alimentar, o inimă slăbită are nevoie de mișcare –, dar despre creier știm mai puțin.

Cel mai mare dușman al creierului este stresul. Somnul prost,

grijile adunate zi după zi, cafeaua și fumatul în exces, străzile neîngrijite, traficul aglomerat, claxonatul, telefonul mobil, neliniștea bine întreținută de mass-media (breaking news la tot pasul) ne creează senzația că trăim prea agitat, că reperatele vieții ne sunt date peste cap de forțe mai puternice decât noi.

Ca neurochirurg, trăiesc sub stres continuu. Operațiile pe creier sau pe coloana vertebrală sunt extrem de dificile. Alături de chirurgia cardiacă, neurochirurgia este

clasificată ca cea mai complexă ramură a chirurgiei. Dar am învățat să mă apăr de stres.

Primul lucru de care trebuie să avem grijă în lupta cu stresul este somnul. Creierul – chiar dacă nu doarme niciodată – are nevoie ca organismul să doarmă. Cel mai profund somn este, așa cum ne spuneau bunicii, cel dintre ora zece seara și miezul nopții. De pe noptieră trebuie să dispară telefonul mobil (eu nu am încotro, trebuie să țin mereu legătura cu spitalul).

E bine să citim seara câteva pagini dintr-o carte și să evităm televizorul. Nu adormiți cu televizorul pornit!

Momentul trezirii ar trebui să fie cât mai apropiat de cel al răsăritului de soare. La trezire, cea mai bună indicație este un pahar cu apă pe stomacul gol. Apoi, să ne bucurăm de lumină și, dacă se poate, de un peisaj (urban sau nu). Trăiască Tâmpa, așa putea spune! Astfel sunt stimulați centrii vizuali. O muzică plăcută stimulează centrii auzului.

Nu trebuie să fie Mozart, poate fi orice cântec care ne place (sunt foarte potrivite ritmurile antrenante, cum sunt cele latino). O listă pusă pe hârtie cu activitățile de făcut limpește gândurile. Iar gândurile se cuvine să fie cele pozitive...

Sfaturi mai sunt, vi le voi mai împărtăși și voi reveni în acest colț de pagină cu bucurie. Am un cult al Brașovului, orașul în care m-am format și în care revin cu drag, chiar dacă cel mai adesea cu treabă (consult în fiecare lună pacienți). Brașovul, cu străzile sale, cu vechile case, cu Tâmpa care îl păzește, cu aerul său bun, cu oamenii săi coerenți, care au știut să se împace unii cu alții, indiferent de etnie sau religie, și care au știut să fie buni gospodari este un oraș al echilibrului. Un oraș care și-a păstrat spiritul și care și-a imprimat spiritul în locuitorii săi. Iată o zestre ce se cuvine păstrată și transmisă mai departe.

Vin Sărbătorile, haideți să lăsăm, atât cât se poate, grijile deoparte. Credeți-mă, în Brașov e mai ușor să vedem partea plină a paharului și marginea dulce a unui Kürtöskalács.

Gândiți pozitiv!

Moșul a venit mai devreme

Unitatea de Asistență Medicalo-Socială de Pneumoftiziologie Sânpetru a câștigat un nou proiect cu finanțare nerambursabilă de la Administrația Fondului Cultural Național, în colaborare cu partenerii Asociația „Sinaptică” București și Muzeul „Casa Mureșenilor” Brașov.

Proiectul „Oamenii și istoria orașului” a venit în completarea proiectului câștigat tot la AFCN, în anul 2013, „Speranță prin cultură” și a avut ca scop extinderea accesului la cultură a beneficiarilor noștri, dar și o îmbunătățire a calității vieții acestora, prin reinterpretarea și punerea în valoare a istoriei orașului prin prisma propriei experiențe.

Proiectul „Oamenii și istoria orașului” este despre povești. Orașul spune povești despre oameni și despre evoluția lui. În acest proiect oamenii vor spune povești despre ei și oraș. Noi vom fi lângă ei și îi vom ajuta să își spună poveștile. Scopul proiectului vizează

extinderea accesului la cultură a persoanelor asistate social și/sau cu afecțiuni pneumoftiziologice din județul Brașov, în contextul unui evident deficit de acces la oferta culturală. Totodată, se realizează o reinterpretare și punerea în valoare a istoriei orașului prin 10 povești scrise de către beneficiari în urma unui atelier de storytelling.

Activitățile proiectului s-au desfășurat în luna octombrie și au cuprins evenimente organizate atât în incinta instituției cât și în afara acesteia. 30 de pacienți ai unității, împărțiți în două grupe, au participat la două vizite la secțiile Muzeului „Casa Mureșenilor” Brașov, după care au fost îndrumați de doi lectori pe parcursul a 4 ateliere, în cadrul cărora au imbinat informațiile acumulate în urma vizitării muzeului cu cele din propria viață, în special cea trăită înaintea îmbolnăvirii și internării în unitatea noastră, realizând, astfel, o broșură cu 10 povești.

„Ne-am mutat în cartierul La Gară, pe Lăcrămioarelor, așa se numește strada, peste drum de Sala Sporturilor. Tatăl și cu mama mea, ce pasiuni aveau, erau oameni muncitori, lucrau la Carpatex, până să mă angajez și eu tot la această întreprindere, tatălui meu îi plăceau mult florile. Aveam în apartamentul în care stăteam două camere, două geamuri. Erau geamurile cu ghivece de flori. Mai mult erau mușcate. Înainte să plec la școală sau să vin de la școală, a sunat tata de la muncă: Să pui apă la flori! Dar de multe ori uitam. Mă duceam cu prietenii la joacă sau plecam prin oraș. De câte ori venea părinții acasă:

n-ai uitat nimic? Nooo. Ia vino încoace! Și pune mâna pe ghiveci. Uscat! Primeam pedeapsa pe care o meritam. Ce fi-am spus? După-aia, în fața blocului și în spatele blocului, era adus pământ, nu știu de unde, de lângă oraș, și a făcut o grădină pentru zarzavaturi și avea tot așa, un strat sau două pentru flori. Trebuia să scot furtunul de la noi din casă, de la baie. Cu furtunul udam florile. Și mi-a intrat și mie în pasiune să cresc florile. Și, de obicei... nu știu... să le și dau, dar mai mult le păstrez pentru mine. Veniți la mine în cameră să vedeți. Asta este povestea florilor. Aici am modelat un ghiveci cu flori.” (Povestea florilor – R. D.)

Hiena cu creier de lut

Din ciclul: „PERVERSA IMBECILITATE A AUTORITĂȚILOR”, vom vorbi despre un personaj colectiv – umblă în grupuri, de la grupuri mici și până la adevărate haite – cunoscut, omniprezent, intrat fără putință de tăgadă în viața noastră de toate zilele, arogant, atotputernic, autosuficient și semizeu, anume:

HIENA – animal care se hrănește cu mortăciuni, laș și umblă în grupuri. Hiena cu creier de lut, este bipedă, veșnic infometată, puțin adusă de spate datorită ghișeului jos și a gemulețului îngust prin care mârâie decizii, face parte dintr-o haită foarte mare. Armele sale: noianul de normative, ordonanțe, hotărâri, circulare, care mai de care mai abuzive, imbecile și contradictorii.

Să luăm ca exemplu cazierul fiscal, devenit „peste noapte” mai important ca buletinul, certificatul de naștere, mai important ca persoana însăși. Nu sunt împotriva impozitelor, a taxelor, accizelor, în general. Însă am un sentiment de repulsie față de nesfârșenia mulțimii de biruri românești, și sunt împotriva haosului sinistru al acestui amalgam de impuneri și total împotriva modului fanatic prin care se inventează metode punitivă și de coerciție pentru neplata dărilor, metode ale căror rafinament amestecat cu un evident fanatism imbecil și cu un total dispreț vizavi de drepturi fundamentale ale omului, drepturi sfârșite de Constituție. Categorie cine nu plătește taxele și impozitele trebuie să fie urmărit, executat silit, obligat la plată prin diverse metode, salariul poprit etc. Dar de aici până la a-mi anula drepturi fundamentale este prea mult.

Acum, pentru că toate cele de mai sus să nu fie doar vorbe în vânt, voi face o scurtă sinteză a prevederilor care reglementează cazierul fiscal și anume o dată încondeiat,

cetățeanul nu mai are nici un drept de a întemeia forme de comerț, asociații, fundații, de a moșteni părți sociale sau acțiuni.

Poate că primul impuls al unui puritan ar fi acela să zică: „păi da dom'le dacă nu a plătit impozitele cum să-l lase să mai facă afaceri sau vreo altă activitate”, la prima vedere pare că așa este, el este păcatul de aparență faptului că s-ar face dreptate și s-ar îndrepta lucrurile prin această metodă, dar nu este așa deoarece Constituția României a statuat FOARTE CLAR:

Cetățenii pot constitui orice formă de asociere adică asociații și fundații. Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Libertatea economică, accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate. O formă de proprietate este și deținerea de acțiuni, de părți sociale etc, ori încondeierea în cazierul fiscal interzice clar accesul la această formă de proprietate, se interzice libertatea economică, accesul la o activitate economică. Și pentru că nu este suficient, se încalcă și dreptul la muncă, drept care nu poate fi îngrădit. Trebuie să reținem că cetățeanul are dreptul să muncească ÎN CE FORMĂ VREA EL, de la contractul clasic de muncă, până la a-și înființa un SRL, un PFA, o Întreprindere Individuală etc și să muncească acolo, ei bine se interzice și acest lucru.

În loc să lase cetățeanul cu cazier fiscal să lucreze în ce mediu vrea el și să producă, să aibă o firmă sau o altă formă de comerț, pe care Statul - în cunoștință de cauză fiind, datorită unui cazier fiscal – să o urmărească și să-i poprească veniturile, pentru a-și recupera creanțele, Statul în imbecilitatea sa îi interzice abuziv, încalcând Constituția printr-o ordonanță de guvern orice fel de activitate, luându-și totodată adio de la creanțe.

Păi și atunci nu avem de-a face cu un fanatism imbecil săpat în creierul de lut al hienelor de la ghișeu? Asta fără să mai vorbim de totala indolență a celor ce au avortat astfel de homuncuși normativi.

Tot Constituția spune că dreptul la moștenire este garantat. În cazul în care un cetățean are cazier fiscal și moștenește legal sau prin testament o societate comercială, datorită acestei ordonanțe sinistre nu poate beneficia de moștenire întrucât se interzice expres orice operațiune la Registrul Comerțului prin care el să se poată înregistra ca asociat sau acționar.

Din nou avem de-a face cu un act de totală rătacire din partea autorităților deoarece, dacă respectivul ar moșteni părți sociale sau acțiuni, atunci poate că Statul ar avea ce recupera... patetic... Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a

moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”

Practic, asta se întâmplă, ni se restrâng drepturi și libertăți, fără a se întruni nici una din condițiile de mai sus: nu este afectată securitatea națională; nu este încălcată ordinea, (textul de lege se referă la ordine socială, respectiv la impunerea unor măsuri restrictive în cazul unor tsunami-uri sociale)... nu e cazul; nu e afectată sănătatea sau morala publică; nu incomodează cu nimic instrucția penală; nu declanșază nici o calamitate naturală sau vreun sinistru deosebit de grav. Ei... aici lucrurile stau altfel, avem de-a face cu o calamitate naturală și cu un sinistru grav, dar din alt punct de vedere: singura calamitate naturală și națională totodată este armata de imbecili din instituțiile publice (Parlament, Guvern, Finanțe, etc, etc...), imbecili care parcă nu se mai termină. Personal cred că există o mamă-imbecil de tip căpcăun, mare cam cât un arc de triumf, care naște imbecili zi și noapte și se hrănește cu români vii.

Iar sinistrul deosebit de grav ia naștere atunci când imbeciliile se apucă de muncă pentru ca rezultatul muncii lor este ceea ce am descris mai sus și așa se ajunge la rezultate sinistre.

PA CEANGA

Bistro 2003

REVELION 2016

MUZICĂ LIVE

Mihai Crețu DJ MC Andrei Coman (ANDY-C)

Meniu

Gustare: Piftie de curcan • Somon afumat pe felie de camembert • Ruladă de porc cu cârnat picant • Cornete din șuncuță cu țelină și hrean • Tort din brânzeturi • Buturugă din cordon bleu • Iere roși pe cruton • Frigăruie din roșie cherry, măslina și ardei color

Rondele de somon la grătar cu bucheter de legume

Sarmale în foi de varză cu mămăliguță, ardei iute și șuncuță țărănească

Friptură la Bistro 2003: Piept de curcan surpriză • Mușchi de porc cu sos de fructe de pădure • Garnitură din cartofi gratinați cu rozmarin • Salată asortată

Chifle (3 buc.)

Tort festiv de ciocolată (100 g) • Cafea (2 x 75 ml)

Alune • Covrigei • Sărățele • Fructe

Whisky, Cinzano sau Vodka Finlandia (1 x 100 ml) • Bere Ciuc (1 sticlă x 500 ml)
Vin alb demisec (1 sticlă x 750 ml) • Vin roșu demisec (1 sticlă x 750 ml/2 persoane)

Șampanie (1 sticlă x 750 ml/4 persoane)
Apă minerală carbogazoasă sau plată (2 x 500 ml)
Pepsi sau Mirinda (1 x 500 ml)

PREȚ: 290 lei/persoană

Rezervări la: tel. 0268 414833 sau 0729 849770 • e-mail: office@bistro2003.ro

Cheia a fost răsucită, iar ușa de La Casa De Turtă Dulce S-A DESCHIS!!!
Omulețul cu bască roșie este pregătit să te răsfete cu cele mai rafinate produse de cofetărie și patiserie realizate din ingrediente 100% NATURALE. Pe str. Lungă nr.148. Dacă preferi totuși ca omulețul cu bască roșie să îți aducă bunătățile direct în fața ușii, atunci nu ezita și contactează-l la telefon 0766609990, pe facebook.com/lacasadeturtadulce sau www.lacasadeturtadulce.ro

AES ALDEMAR AES
Service auto specializat în reparații

Electromotoare Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com

Publicitate: Brandcell 360 SRL
www.brandcell.ro
brandcell360@gmail.com

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

Alături de toți cititorii noștri
Zilnic online, săptămânal pe hârtie
www.gazetabrasovului.ro

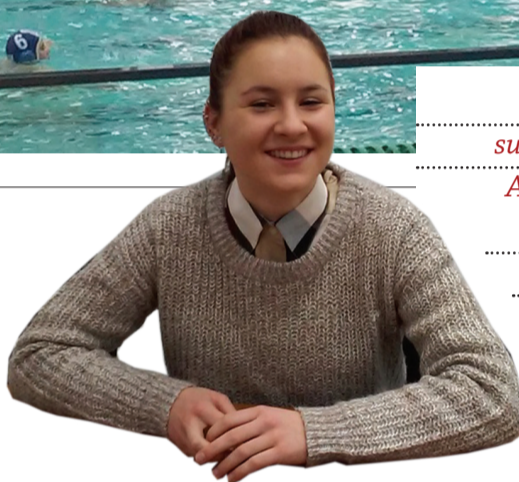
La munte e... ca la mare

Brașovul nostru mare are... polo de valoare. Cine a spus că la munte nu e ca la mare, se păcălește... Asta, pentru că apariția Bazinului Olimpic a avut rezultate rapide, în contextul sporturilor în apă... Pe lângă înotători de valoare, au apărut și poloștii. Primul pas a fost făcut odată cu descinderea la Brașov a echipei de polo Sportul Studențesc, iar spectatorii au putut urmări meciuri din Superliga Națională de polo. Apoi, pentru prima dată la Brașov, a fost... lansată la apă prima echipă de polo sută la sută brașoveană. Este vorba despre echipa de juniori III de la Corona, pregătită de George Mihalache și care a fost înscrisă în preliminariile campionatului național de profil, odată cu disputarea primului turneu, chiar în apa Bazinului Olimpic de la Brașov. Cu siguranță că jocurile echipei Sportul Studențesc Corona au creat o emulație, iar tinerii... s-au arunca în bazin, cu mingea în mână. Așa au apărut, rând pe rând juniori talentați, în frunte cu Ciprian Tampa, care este și component al lotului național. Dar, mai nou, cu echipa de polo a băieților de la Corona Brașov, se

Antrenorul echipei naționale de polo feminin este reputatul fost poloist Vlad Hagiu. „Suntem de 11 luni în activitate cu această echipă de fete și sper să avem succes cu fetele la polo. Trebuie să avem răbdare, pentru a construi o echipă competitivă, pentru ca în câțiva ani să ajungem la performanța pe care au avut-o băieții, care, în urmă cu zece ani, adică locul IV la un campionat european. Alexia este o jucătoare foarte tânără, cu reale calități. De altfel, lotul nostru, prezent în Poiana Brașov este foarte tânăr, pentru că avem jucătoare născute din 1998 până în 2002”, a declarat Vlad Hagiu.

pregătește și singura practicantă a acestui sport la Brașov, Alexia Teciu, în vârstă de 17 ani (foto). Jucătoarea evoluează la Tg. Mureș, în campionatul național și ar dori să poată juca în orașul ei natal, la Brașov, când va prinde contur și o echipă de fete a orașului nostru. Pe de altă parte, Alexia este și componentă a lotului național feminin.

„Am început să practic acest sport în 2008, sub îndrumarea profesorului meu, George Mihalache.

Anterior practicaseam înotul dar îi admiram pe băieți cum trag la poartă cu mingea de polo.

Mi-am dorit să încerc și eu și am reușit.

Sunt singura fată din Brașov care practică acest sport, dar îmi doresc foarte mult să am colege, să vină fetele la polo, să avem o echipă aici”

Alexia Teciu

BASCHEȚ

Ana Ferariu (15 ani) dă clasă la coș!

Olimpia CSU Brașov aruncă la coș toate locurile ce nu îi sunt potrivite în clasament și păstrează doar poziția a doua! Așa se face că echipa brașoveană s-a cantonat pe locul doi în clasamentul Ligii Naționale de baschet feminin, la încheierea turului campionatului regulat. Este cea mai bună poziție, decând echipa a promovat în prima ligă. Anul acesta, Olimpia CSU Brașov are un lot omogen, echilibrat pe posturi, în care experiența și valoarea se întrepătrund... Cu alte cuvinte, în echipă își găsesc locul și câteva jucătoare foarte tinere,

aflate încă la vârsta junioratului, care au valoare. Este vorba despre surorile Ana și Maria Ferariu, dar și de Brezoi sau Bogăteanu... În ultimul meci disputat în Liga Națională, echipa brașoveană a trecut aproape de sută, în compania SC Municipal Satu Mare, o victorie logică, la scor, care a scos-o în prim plan pe Maria Ferariu, cu 27 de puncte înscrise! Este un record, pentru că Maria Ferariu are doar 15 ani, iar astfel de performanțe sunt foarte greu de realizat în prima ligă a țării... „Mulțumesc fetelor, au realizat o adevărată performanță,

pentru că sunt unite și alcătuiesc o adevărată echipă”, sublinia antrenorul Dan Calancea, la momentul stabilirii acestui adevărat record. Și a propoz de unitatea grupului... O situație deloc fericită, a scos în evidență acest aspect, pentru că nu întâmplător se spune că adevăratele caractere se recunosc în momente dificile... Una din jucătoarele cu experiență, Carla Barteș a primit vestea decesului bunicii ei, chiar înainte de meciul de la Arad. Au urmat momente confuze, de emoție, pe care nu doar Carla, dar și colegele ei nu au reușit să le depășească prea ușor... Atunci s-a remarcat unitatea, iar Barteș a dovedit că este jucătoare profesionistă, pentru că a ales să joace în acea partidă... Pe lângă încurajări, respect pentru aceste sportive de excepție!

„Mulțumesc fetelor, au realizat o adevărată performanță, pentru că sunt unite și alcătuiesc o adevărată echipă”

Dan Calancea

SCRIMĂ

Săbiile poleite ale Brașovului

Scrima brașoveană mai trăiește doar prin eforturile sportivilor și antrenorilor de la CSM Brașov! Asta, după ce orașul de sub Tâmpa a dat atâția campioni, răspândiți prin toate colțurile lumii... Și chiar și un campion olimpic, Mihai Covaliu. Urmașii celor care au scris istorie, încep, încet, dar sigur, să scoată capul, cum se spune... Sala de scrimă Floreasca din capitală, a găzduit un puternic concurs de sabie, rezervat copiilor și cadeților: „Cupa Riposta”, ediția a 3-a. Competiția s-a desfășurat pe trei categorii de vârstă: U 11, U 13 și U 16, atât la feminin cât și la masculin. Din România au participat toate cluburile importante, printre acestea numărându-se și CSM Brașov, iar din străinătate au fost prezenți sportivi din Moldova, Bulgaria, Turcia, Grecia și Ucraina. Ana Maria Botezatu a avut un parcurs foarte bun la categoria U 11 și a cucerit medalia de aur! Sportiva de la CSM Brașov, antrenată de Marius

Scrima brașoveană mai trăiește doar prin eforturile sportivilor și antrenorilor de la CSM Brașov!

Gălățanu, a învins-o în finală pe bulgăroaica Viktoriya Shavarsk (FK Russe) cu 10-7! Foarte bună a fost și prestația Diane Crețu (CSM Brașov), la categoria U 16. Sportiva, antrenată de asemenea, de Marius Gălățanu a cucerit medalia de bronz, după ce a pierdut duelul din semifinale, cu învingătoarea competiției (Sabina Martiș - CSA Steaua București).